'ఇంకొక్క పట్టు... ...' అంటూ దగ్గరకి దొర్లాడు రంగారావు.

'వావడిగింది సెప్తేవే... ...' హటం చేసినట్టు దూరం జరిగింది ముత్యం.

'ఏటే సెప్పేది' విసుక్కున్నాడు రంగారావు గుర్తురాక.

'మల్లిపందిరి బావుందా గంధవు గిన్నె బావుందా అవడిగా...' వసిగింది ముత్యం.

'ఏంటే' అన్నాడు అయోమయంగా బుర్రగోక్కుని.

'ముగ్గులు మావా! మొన్నటి పొద్దు సంకురాత్తిరికి అదేదో క్లబ్బులోళ్ళు పోటీలెట్టారు. పస్టొచ్చాను. ప్రెజెంటిచ్చారు చూడు' అంటూ ఓసారి ఊపిరి తీసుకుని 'అదుగవే ఏశాను గుమ్మానికి! చూసినావుగా మన్నిందాకా...'' అంది కొంచెం నొచ్చుకుని.

నేను చూసింది ముగ్గులు కాదే ఎర్రిమొహమా! జేబులోంచి సిల్లర పడినట్టు సన్నదైతే తడుములాడుకున్నా సీకట్లో... అనడానికి నోరు తెరిచి ముత్యం ఎర్రి మొహాన్ని చూసి వూరుకున్నాడు.

'ఓహో అవ్వా! బావున్నాయి బావున్నాయి' అన్నాడు మళ్ళీ ఎందుకైనా మంచిదని.

'ఏది బావుంది మల్లిపందిరా... ...' అడిగింది! ఆ ఒక్క జవాబు మీద తన ప్రపంచమంతా ఆధారపడినట్టు.

దీంతో ఇదే సిక్కు. పేతీదీ వివరాలు సెప్పాలె. ఏ ముగ్గేసుకుంటే ఏంది గుమ్మానికి?! జడకుప్పెలెట్టుకోవా రిబ్బనెట్టుకోవా అంటుంది. ఈ భోయివాల బల్ల ఇక్కడొద్దు అక్కడేద్దాం సాయిం పట్టమంటుంది. ఆ సందుగు పెట్టికి రంగులేద్దం రమ్మంటుంది. ఊదొత్తులు తేపోయినా ఉలుకే. కూర వదిలేసినా ఉలుకే మాటంటే ఉలుకు. వెత్తి మీదుంటది నీళ్ళ సెంబు. సిటం కూసోదు నన్ను కూసోనివ్వదు! కుదురూ కుమ్మరం ఎప్పడబ్బుతాయో అనుకున్నాడు రంగారావు.

'ఉన్నమాటే సెప్ప మావా. నానేం అనుకోను' అంది ముత్యం కుదురుగా చేతులు కట్టుకుని. తన ముగ్గుల్లో ఏది బావుళ్ళేదో చెప్పడానికి మొహమాటపడుతున్నాడనుకుని.

'ఒక్క పట్టు వచ్చావంటే అప్పుడు సెప్తా' అన్నాడు రంగారావు తెలివిగా తప్పించుకునేందుకు.

ఒక్క పట్టు ఒప్పుకుంటే అసలేమీ మాట్లాడ్డనీ ఆ ఒక్క పట్టుకు ముందు సెప్పేవే కబుర్లనీ, అవి కూడా చాలాసార్లు కల్లబొల్లి బాసలేనని ముత్యానికి తెలుసు. అంచేత వీపు మీద సాకుతున్న చెయ్యి విసిరికొట్టి పక్కనున్న బల్లమీద కూచుంది.

'ఓసోస్ కోష్మీ అదంతా! ఇంతకీ ఏందే నీ గోల. ముగ్గన్నాక బావుండకుండా ఎట్టా వుంటదే. నువు బావున్నావా ఎనకింటి కనకదుర్గ బావుందా అంటే ఏం సెప్తాం? ఎవురందం వారిదే. అయినా ఎవుడి పెళ్ళాన్ని ఆడు ఏలుకోడమే రివాజు. ఆటోడు ఇటుగాని, ఇటోడు అటుగాని తొంగిసూస్తే మక్కెలిరుగుతాయన్నమాట' అన్నాడు రంగారావు ఎందుకైనా మంచిదని...!

తను అడిగిందానికీ రంగారావు చెప్పిందానికీ పొంతనేమిటో అర్థంకాలేదు ముత్యానికి. తెల్లమొహం పెట్టుకుని కూచున్న ముత్యాన్ని చూస్తే రవంత జాలేసింది రంగారావుకి.

'ఏటనుకున్నావ్ మరి. రాతి ముగ్గే. రూపాయి సావులా పెట్టి తోలించానింటికి. నీ కోసం కాక ఇంకెవురి కోసం. కలకల్లాడుతూ ముగ్గులెట్టుకుంటావనేగా' అన్నాడు దర్పంగా దిండు మీద వెనక్కి వాలి.

ఈ జవాబులో కూడా తనక్కావలసిందేమిటో దొరకలేదు ముత్యానికి. 'రాయే' అన్నాడు రంగారావు. ఆడదాన్తో అంతసేపు మాటలేమిటి అన్నట్టు.

ఎదురుగ్గా మేజాబల్ల మీద నిలువుటద్దం ముందు మైనం కవరులోంచి జిగజిగలాడుతూ కనిపిస్తోంది నాలుగు పలకల స్టీలు గ్లాసు. మొన్నటి ముగ్గుల్లో ప్రైజుగా వచ్చిందది! ముత్యాలు బల్ల మీంచి లేచి తీగమీదున్న గళ్ళచీర ఓసారి దులిపి మళ్ళీ మడత పెట్టింది. చెంప పిన్నులు కాలెండరుకి తగిలించింది. 'ఒకటే దుమ్ము ఇల్లంతా' గొణుక్కున్నట్టుగా అని ఓసారి కొంగుతో ప్రైజు గ్లాసు తుడిచి యథాస్థానంలో పెడుతూ ఓరగా మొగుడివంక చూసింది.

మంచం కింది గంపలోంచి రెండు తేగలు బైటికి లాగి దిండు మీద పెట్టుకుంటున్నాడు రంగారావు. ఈసారి ఆ గ్లాసు బరువు అంచనా వేస్తున్నట్టు పట్టుకుని అద్దంలోకి చూసింది.

వళ్ళతో చకచకా తేగల మీది పీచు తీస్తున్న రంగారావది పట్టించుకోలా.

'ఏటా వమ్మ' అంటూ విసురుగా ఆ తేగను లాక్కుని 'అద్దరాత్తిరీ అపరాత్తిరి కూడా తిండేనా ఎర్రితిండి' మందలించింది మొగుడ్ని.

'ఏటి సైమంటావు మరి మన్నొచ్చేలోపు' అన్నాడు. ఖర్మ అన్నట్టు నెత్తి కొట్టుకున్న ముత్యం మళ్ళీ కొండంత ఓర్పు తెచ్చుకున్నట్టు చూస్తూ అంది గ్లాసంతా ఓసారి తడిమి, 'అర్ధసేరు పాలు పట్టవూ'.

'అన్నట్టు మరిచేపోయా. రేపటేల్నించీ టౌను హోటలాడికి ఇంకో ముప్పావు సేరు పాలెక్కువ గావాల. పెద్ద తప్పాలా తోమి బోర్లించుకో' అన్నాడు వదులైన నవ్వారుపట్టీలు దగ్గరగా పేరుస్తూ. బాడుగ పెరిగి

ముత్యమంత ముద్దు

– కొండేపూడి నిర్మల

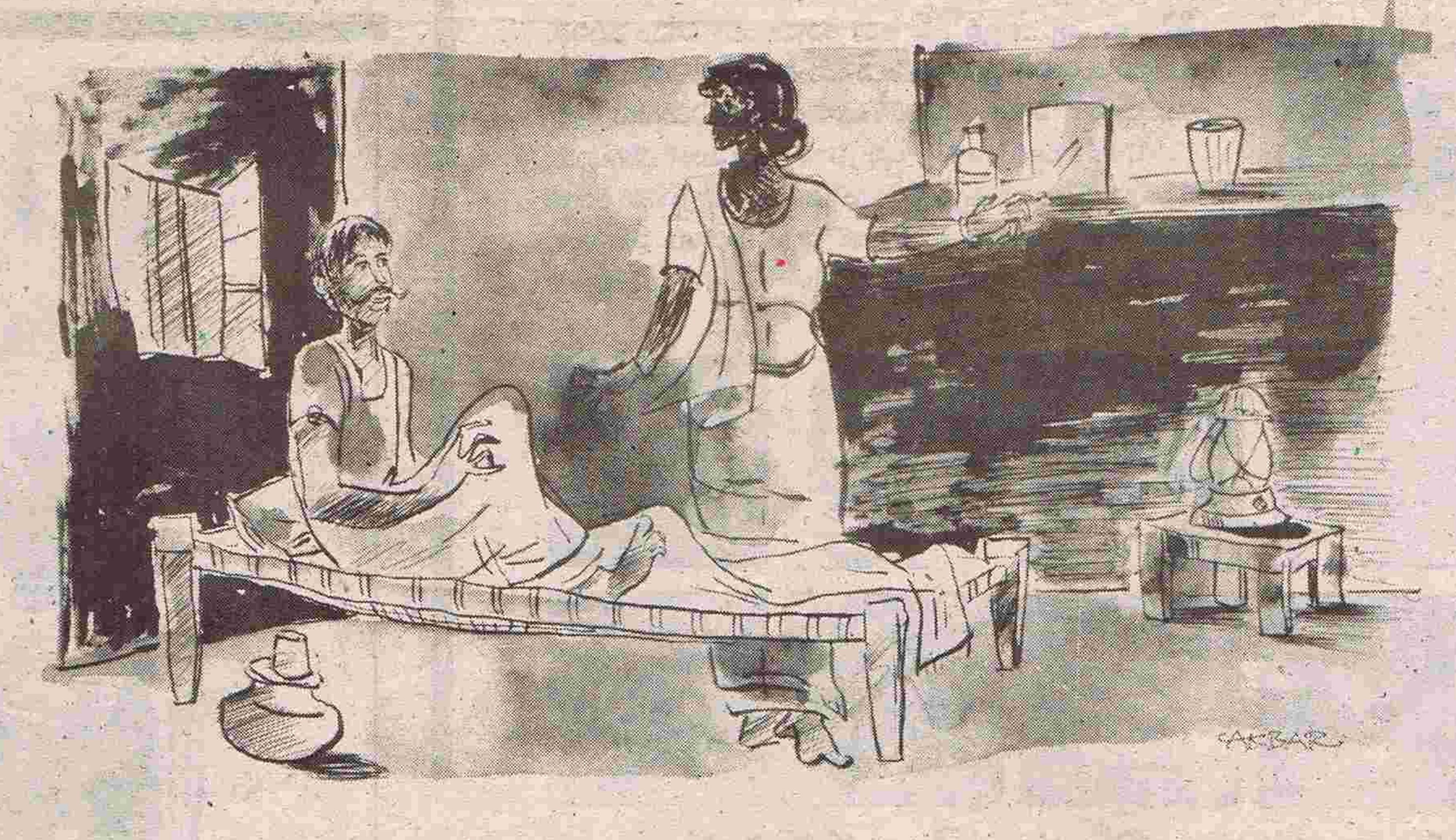

నందుకో ఏమో అతని మొహం ముత్యం చేతిలో వున్న స్టీలుగ్లాసుకంటే ఎక్కువ మెరుస్తోంది.

'కొత్త గలాసుతో పట్టికెడితే సరి' అంది ముత్యం ఇంక అదే ఆఖరి ప్రయత్నం అన్నట్టు కాసేపు రెపరెపలాడి.

'కొత్త గలాసా?' అవడిగాడు రంగారావు.

హమ్మయ్య ఎలాగైతేనేం అసలు విషయంలోకి వచ్చేశాడు. వచ్చాడు నాయినా వచ్చేశాడు. ఆ మాకాలమ్మే వాడి నోట అలా పలికించింది అని దణ్ణమెట్టుకున్న ముత్యం అమ్మ వొళ్ళో కూచున్నట్టు కెరటంలా ఒక్క దూకున అతని వొళ్ళో కూచోబోయి 'చిన్నిబొట్టినా మన్నింకా' అంటాడని గుర్తొచ్చి కిందే చతికిలబడి మొదలెట్టింది.

'అయ్యో అలా అడుగు మావా. నిన్నా మొన్నా నువ్వు లేవు. ఊరోళ్ళంతా కుళ్ళి కుళ్ళి చచ్చారనుకో'' అంది తలాతోకా లేకుండా.

నవ్వి నవ్వి నవ్వి కళ్ళమ్మట నీళ్ళొచ్చాయి.

రంగారావు మనసుకేదో కీడు తోచింది.

'ఏంటా ఇకఇకలు' అన్నాడు కోపంగా.

తన నవ్వును ఇకఇకలు అన్నందుకు కొంచెం నొచ్చుకుని కూడా పోన్లే మావే కదా అని సర్దుకుని, 'అబ్బా నీకన్నీ తొందరే. సెబుతున్నాగా యినుముగ్గుల పోటీ వుందని సెప్పావా. ఆ తెల్లారే ఎళ్ళిపోవాం చద్దన్నాలు తిని - నాగమ్మ, మాల, నేమా, కాశీరత్నం, సారాజ్జం రానందమకో. ఎవురికీ పెజెంటివ్వలా. నాకే యిచ్చారు. నేనేమో మల్లిపందిరీ గంధవు గిన్నే వేశాను కదా. నయిం రాత్తిరేళ గుర్తురాబట్టి రంగులు పొట్లంకట్టి సంచీలో ఏసుకున్నా' అంటూ గొంతు తగ్గించి 'అమాట వాళ్ళతో అనలా ఇంక చూడూ ధగ ధగ ధగా ఎంతెల్లా మెరిసిపోయాయంటే... ఏం లాభం నువ్వు లేవు' అని నిట్టూర్చి అంతలోనే మళ్ళీ గొంతు కాస్త నాగరీకంగా మార్చి 'ఈయేటి మేటి ముగ్గుల రాణి ముత్యం' అన్నారు మైకులో. ఇంక నాకేమో వొణుకే వొణుకు. ఓలమ్మో అనేం చప్పిట్లో. వుల్లుగా మూడు వుటోల్తీశారు. నాగమ్మకి ఏడుపే ఏడుపు. మద్దిలోనే ఎల్లిపోయింది. మద్దేనం అన్నాల్లేవు. వులోర పెట్టారనుకో. ఒకటే గొద్దుకారం. వస్తుండే. సంవుల్పేరువు కాడ కాసిన్నీళ్ళు తాగుదామని నా పెజెంటు కొంచెం పట్టుకోలే ఓలప్పా అన్నామ్మ కాశీరత్నంతో. కుళ్ళుబోతు ముండ. దాని సేతులిరగ! పట్టుకున్నట్టే పట్టుకుని గట్టుకేసి కొట్టింది. దాని సేతులడిపోనూ. నయం సొట్టపడిపోనాది గాదు. అయినా దాంతో నాకింక మాటల్లేవులే. ఏం పెద్దుమ సమయానికి నువు లేవు... ...' ఉగ్గబట్టుకున్న సంబరం కట్ట తెగినట్టు మాట్లాడుతోంది ముత్యం.

'ఏ క్లబ్బులోళ్ళే ఆళ్ళు' అన్నాడు రంగారావు ఉన్నట్టుండి.

'అదే మావా వోట్లేనే ఆడుతోంది' అంటూ ఆలోచించి ఆలోచించి బాలమ్మని అడుగుదామా అనుకుని దాంతో కూడా తనకి మాటల్లేవని గుర్తొచ్చి అంతమంచి విషయం మర్చిపోయినందుకు శతవిధాలా శపించుకుని చివరికి గుర్తులు మాత్రం చెప్పగలిగింది.

'ఊరి మొగన పంచాయితీ ఆఫీసుంది చూడూ దాని ఎదురుగ్గా అదేదో క్లబ్బు ... నేనపెట్టు కూడా వుందే... పిలగాళ్ళు బంతాటలు ఆడతారూ...' అని క్లూయిచ్చింది.

'ఓ అల్లా! ఆళ్ళు మనోళ్ళేలే. మరి నీ కివ్వకయింకెవురికిస్తారే బవుమతీ' అన్నాడు ఆవులిస్తూ.

హటాత్తుగా ఆకాశం మీంచి కిందికి పడిపోయి నడ్డి విరిగిపోయినట్టనిపించింది ముత్యానికి.

'అదేంటి మావా గంత మాటన్నావు. అందరికంటే నేనే బాగా ఏశానని మెచ్చుకుంటుంటే... ...' అంది దీనాతిదీనంగా.

'ఓసి నీ... నేనన్నది అదికాదే. అసలు నువ్వా పోటీకి ఎళ్ళకుండా ఇంట్లో బబ్బున్నాసరే బవుమతి యిచ్చితీరాలి అంటన్నా మన పరిశయాలటువంటివి' అన్నాడు మీసం దువ్వుకుని.

ముత్యానికింక చెప్పేందుకేం మిగల్లేదు. నోరంతా

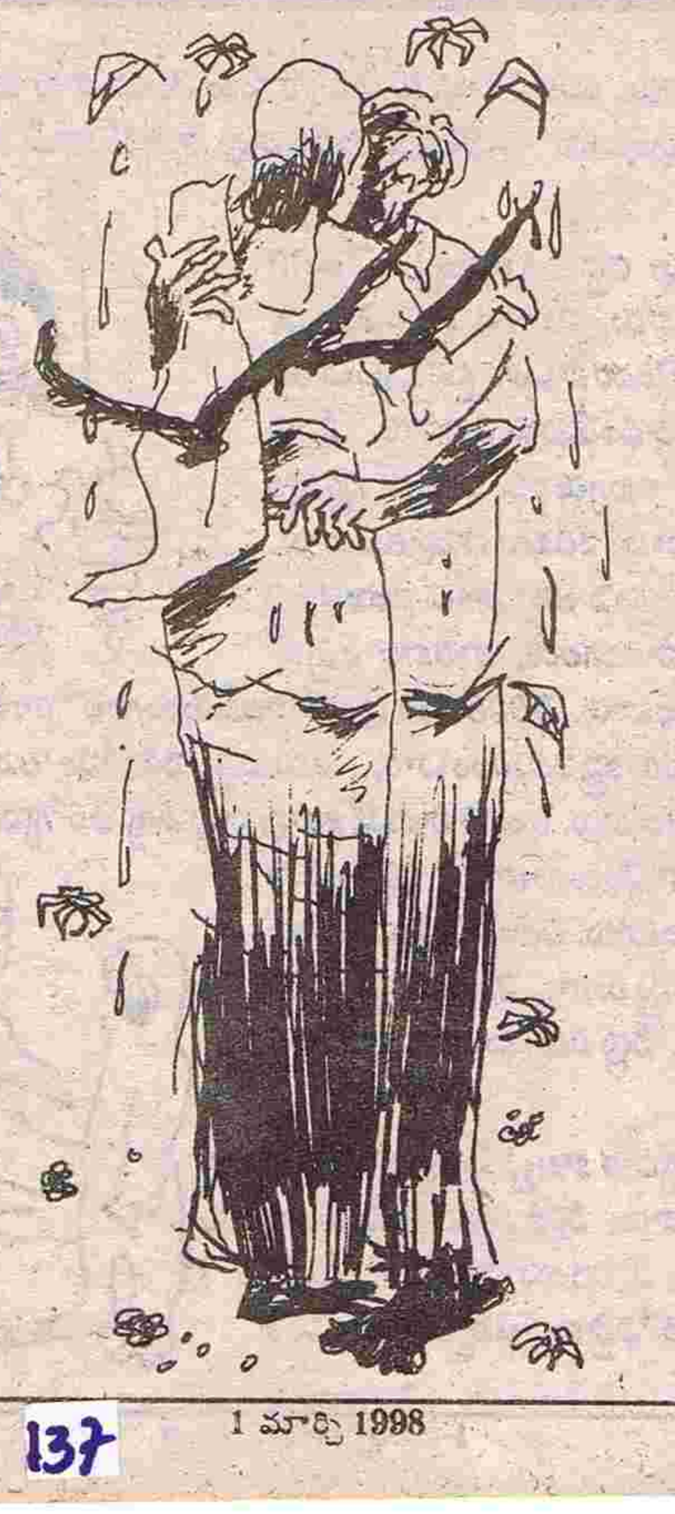

తడారిపోయినట్టూ ఎటు చూసినా ఉప్పటి సముద్రమే చేతికందినట్టూ అయిపోయింది.

'ఇంతకీ అసలు ఇనయిం... ...' అంటూ ఆమెను విసురుగా మంచం మీదికి ఎత్తుకున్నాడు.

కొయ్యకు కట్టేసిన దూడలాగా కాసేపు గింజుకుని వూరుకుండిపోయింది ముత్యం. అయిదో నిమిషానికల్లా అటు తిరిగి గురకపెట్టడం మొదలెట్టాడు రంగారావు. ఆ గుర్రంటే చచ్చేంత భయం ముత్యానికి. ఏదో అడవి జంతువు గాండ్రిస్తున్నట్టుగా వుంటుంది. గుర్రే కాదు రంగారావు చేసే చాలా పన్లంటే దడువు జ్వరం వచ్చినట్టుంటుంది ముత్యానికి. ఎలక దొరికితే దాని తోక పట్టుకుని గోడకేసి బాది చంపడం అతని వినోదం. కప్పల్ని గుంజకి మేక్కొట్టి పాముల్ని పట్టడం అతని సరదా. భయంతో, బాధతో ముఖం మీద చేతులు కప్పుకుంటుంది ముత్యం. గర్వంగా నవ్వుకుంటాడు రంగారావు.

'మగాడంటే అలానే వుండాలే మరి!' అన్నాడోసారి.

'అలా వుండని వాళ్ళు మాత్రం మగాళ్ళు కాదా' అనడుగుదామని వుంటుంది ముత్యాలుకి.

ఆలోచన ఎటూ తెగకుండానే కోళ్ళు కూశాయి.

నిస్త్రాణగా లేచి చీర కట్టుకుని జడల్లుకుంది. మాలిగట్టునున్న చీపురందుకుని కనువు చిమ్ముతుంటే పొద్దున్న పెట్టిన మల్లిపందిరి గంధవు గిన్నే మట్టికొట్టుకు పోతున్నట్టనిపించాయి. పరధ్యానంగా కళ్ళాపి చల్లింది. చుక్కలు పెట్టింది. అష్టదళ పద్మం పెడదామా, కుందేళ్ళ జంట పెడదామా అని కాసేపు ఆలోచించింది. అప్రయత్నంగా రెండడుగులు వెనక్కి నడిచి తను పెట్టిన చుక్కల వంక చూసింది. రూళ్ళకర్రతో కొలిచినట్టు ఎక్కడా వంకర లేకుండా ఎంత చక్కగా వచ్చాయో చుక్కలు! మురిపెంగా కాసేపలటే చూసి కుందేళ్ళు కలపడం మొదలెట్టింది. ఒకట్రొండు ముద్దాలుగైదారు అయ్యో... ఆరో కుందేలు దగ్గర ఎక్కడో పప్పులో కాలేసింది. ఓ పట్టాన కుదరడం లేదు. చెవులు బావున్నాయనుకుంటే కాళ్ళకి చుక్కలు చాల్డం లేదు. 'ఎక్కడ తప్పిందబ్బా ఎప్పుడూ లేనిది' అనుకుంటూ ఉసూరున నిట్టూర్చి నడుం మీద చేతులుంచుకుని మంచుండిపోయింది.

'నేను కనిపెట్టేశాను' అన్నాడా కుర్రాడు.

ఉలిక్కిపడినట్లయి పైకి దోపుకున్న చీర కుచ్చెళ్ళు క్రిందికి జారవిడిచింది. సైకిలు మీద పాల క్యాను తగిలించుకుని పాలు పోయించుకోడం కోసం వచ్చాడా కుర్రాడు. ముగ్గులోకే చూపులు గుచ్చి చూస్తున్నాడు.

ఆశ్చర్యంగా చూసిందతని వైపు.

హోటల్లో పనిచేసే కుర్రాడు కదూ. భావగీతాలు త్యాగరాజు గీతాలు ఏవో ఎప్పుడూ కూనిరాగం తీస్తూ వుంటాడు. తన పేరిమిటి కూడా త్యాగరాజే. తేగలు తినే రాజు – అనుకుంది నిరాశగా.

చాలా పాటలొచ్చటగా మీకు? అనబోయి ఎందుకో మానేసింది. గట్టిగా పాడకూడదూ బడాయి కాకపోతే. కూనిరాగా లెవరిక్కావాలిటా. నోటి దగ్గర చెవిపెట్టి వినమంటాడా కొంపదీసి. ఆ మాటా అనేలానే వున్నాడు వాలకం చూస్తే. తొందరగా పంపించెయ్యాలి అనుకుంటూ సైకిలు మీదున్న పాల క్యాను అందుకోబోయింది.

ఉన్నట్టుండి కిందికి వొంగి ముగ్గులోంచి ఓ రాయి తీసి దూరంగా విసురుతూ అన్నాడా కుర్రాడు "ఇదిగో... ఇలాంటి గులకరాళ్ళు గడ్డిపరకలూ తీసెయ్యాలి ముగ్గు వేసే ముందు. మీరు పెట్టిన ముప్ఫయ్యారో చుక్క రాయిమీద పడి అటూ యిటూ నడిచినప్పుడు ఆ గజ్జెల పట్టీలు తగిలి రాలిపోయుంటుంది. అంచేత ఈ కుందేలు చెవికి గీత తక్కువైందన్నమాట. ఎప్పుడైనాగానీ ఓ చోట మంచునే ముగ్గంతా పూర్తిచెయ్యకూడదు. చుక్కలకి నాలుగు వైపులా తిరుగుతూ ఓపిగ్గా గీతలు కలపాలి. అప్పుడే కోణాలు బాగా వస్తాయి'' అని కాస్సేపాగి 'అయినా నిన్న పెట్టిన గంధవు గిన్నె ముందు ఇవాల్టి ముగ్గు బలాదూర్' వెక్కిరించాడు.

గుండె గొంతులో కొచ్చినంత పనయింది ముత్యానికి. వామ్మో. అరటిపండొలిచినట్టు ఎంత బాగా చెప్పాడు. ఎంత బాగా చెప్పాడో అంత బాగా నవ్వాడు. ఎట్టాగబ్బా తట్టుకోడం! పదిలం పదిలం ... పదిసార్లు జాగ్రత్త చెప్పుకుంది. అలాంటి నవ్వు రంగారావెప్పుడూ నవ్వడేం. గోడకేసి ఎలకల్ని కొట్టి చంపే రంగారావు... తేగల మీది తొక్కల్ని ముందుపళ్ళతో పీక్కుతినే రంగారావు... ఫలానా పని ప్రాణం పెట్టి చేశాను బావుందా లేదా అంటే బుర్ర గోక్కునే రంగారావు ... ఛీ... అలాంటిరంగారావుకి తను వేసిన ముగ్గు బావుందనిపించేందుకు ప్రెజెంటొచ్చిందని చెప్పి సంబరపడేందుకు, నిండా రెండు దినాల్నించీ పెట్టిన ముగ్గు పెట్టినట్టే గేదెలు తొక్క కుండా, కోళ్ళు కెలక్కుండా చెయ్యి కళ్ళతో కాపాడింది. నోరు తెరిచి అడిగింది. సిగ్గు విడిచి వెంటపడింది. మనసు లేకుండా వొళ్ళప్పగించింది. ఏమన్నాడు చివరికి. బహుమతిచ్చినోళ్ళు మనోళ్ళేలే అనా!?

ముత్యానికెందుకో చెప్పలేనంత కచ్చిగా వుంది. కళ్ళమ్మట నీళ్ళు దాచుకోడం కష్టంగా వుంది. ఈయబ్బాయి చూడు నిన్నటి ముగ్గెందుకు బావుందో సెప్పాడు. ఇయాళ చేసిన తప్పేమిటో సెప్పాడు. వామ్మో... ముత్యలు కెందుకో తట్టుకోలేనంత సంబరంగా కూడా వుంది. ఏం జరుగుతోందో కూడా తెలీనట్ల తడబాటు కాళ్ళకింద తొక్కిపడుతూ గాల్లో తేలుకుంటూ వెళ్ళి ఆ తెల్లారుఝామున తన మనసే పట్టుకుపోడానికొచ్చిన ఇరవయ్యేళ్ళ పాటల కుర్రాడ్ని అమాంతం దగ్గరకు తీసుకొని నుదుటి మీద ముద్దెట్టుకుని వదిలింది. ముద్దెట్టుకుంటూ ముద్దెట్టుకుంటూ ఇది కలేమో అనుకుంది. వదిలేసిందగ్గర నుంచీ తనక్కూడా ఇంత బాగా ముద్దెట్టుకోడం వచ్చా అని చెయ్యి గిచ్చుకుంటూనే వుంది. ఆ పాటల కుర్రాడికే కాదు నాలుగేళ్ళుగా కాపురం చేస్తున్న ముత్యానికి సంబంధించీ తనంతట తానుగా యిచ్చిన తొలి ముద్దు అదే. ■

వచ్చేవారం కథ

హత్య

– గంటేడు గౌరునాయుడు